

Jakub Nvota

Láska naruby

Osoby příběhu:

Viktorie, zpěvačka a herečka

Eduard, majitel klubu

Vasilij, bohatý muž

Milica, jeho snoubenka

Michal, entertainer

Bytný

Číšník

Inspektor

Dědic konzervárny

*Odehrává se ve Viktoriiných vzpomínkách, ve velkém evropském městě v období
Výmarské republiky*

Scéna I. „Jen Viktorie“

Na scéně je překvapivě pusto. Jen z prázdnoty pochází krása našich duší. A do ní se vrátí. Nic víc než černá díra, divadlo po sezóně. V koutě líčící stolec a u něj skoro úplně schovaná sedí Viktorie. V rukou šálek z kávou. Na stolku, několik dalších hrnečků. Kdesi vzadu uslyšíme pískot konvice, v těchto chvílích odbíhá Viktorie z jeviště, aby se objevila s další šálkem horkého voňavého kafe.

Zní hudba. Světlo v prvním momentu působí zmatečně, jako by hledalo, na koho vlastně svítit. Viktorie to ze strany pozoruje. Nejdřív pobaveně, potom trochu nervozně.

Viktorie

Já... víte...já..... Nakonec se otočí na osvětlovače, kamsi nahoru, do útrob divadla.. Nezlobte se ...ale myslím, že když mluvím, měli by jste svítit na mě. Světlo si ji jen pomalu najde. Viktorie si usrkne kávy a podívá se do diváků.. No, víte já tomu moc nerozumím, těmhle disciplínám, ale dvacet let u divadla, přece jen udělá svoje.... Káva. Černá. Strašně silná. Náruživě si usrkne, jakoby šlukovala cigaretu. Na kávě jsem byla závislá vždycky. To jen, aby jste si nemysleli, že je to projev nějaké krize....tak to vůbec není. Já piju kafe od třinácti. Ale tu krizi mám taky. Já, kam se podívám, tak mám pocit, že všechno je špatně. Ale úplně. Položí hrnek na stolec a snaží se vyhnout pohledu do zrcadla. Znáte to? A to už se nedívám na nějaké hovadiny, třeba nechodím do divadla, ale mně i ty důležité věci přijdou jako že úplně blbě....promiňte.. odběhne a vrátí sa s novou kávou... Já vím, neměla jsem vám to říkat. Sama nesnáším takové příběhy - přijde postava, začne si stěžovat, že je všechno špatně a hned je z toho divadlo. Najednou se rozsvítí světla, začne hrát hudba, do očí vám pustí dým, než se rokujete, přejdou tří a pul hodiny a všechny ty problémy se báječně vyřeší, aniž by ta postava tušila, co se to vlastně děje. Autor i s režisérem jí pošlou do cesty nějakého zapomenutého strýčka z Brazílie a je to. ...doufám, že kromě nějakých těch peněz, přinese i to jejich kafe. No a pak je happyend, aneb žili šťastně dokud v kritikách nepomřeli, je svadba a všichni se smějí, líbají, rodí děti a tančí zároveň, opona dolu, orchestr nahoru, potlesk, raut, nazdar a zítra zase jinak a přitom stějne. Tak takové příběhy nemám ráda. Ja vim, že vy třeba jo...no tak každopádně, platí te za to. Ale všimli ste si, že ta postava, co přišla na začátku, že jí není kapku v tom životě dobře, už není ta postava na konci jak se vdáva, rodí a směje. Jistěže jí vyměnili! Už ste zažili, aby nějakou vaši krizi vyřešil dědek z Brazílie. To nejde! Akorát teda nevím, co s tou postavou se začátku udělali. Ja vím, nejradši by se jí zbavili nadobro. Ale to nejde. Platí totiž něco jako zákon zachování dramatické postavy. Jak jí jednou stvoříte, už se jí nikde úplně nezbavíte. Muž v černém jí donese kafe... Třeba tohle byl Hamlet, taky tady pořád straší. A tak se vykašlete na happyend a začnete hledat tu bytost se začátku a zjistíte, že je třeba plachá, ale třeba hezká a taky touží po štěstí. No jo, akorát má smulu, nehodí se do koncepce ...promiňte... Pije kávu a znovu položí hrneček na stolec. Zpozoruje, že

*trochu kávy zůstalo v jiném šálku a bez rozpaků ji dopije. Asi Vám už došlo, že jsem herečka...no ano, ano, jen to řekněte nahlas. Klidně. Neznáte mě, že jo! A to jsem hrála kdeco. No, možná proto mě neznáte. Kdybych třeba hrála něco, to by jste si mě pamatovali, ale kdeco? Na to si nikdo nevzpomene. Kolik já stvořila služek, barmanek, druhých sester, dívek od vedle... žádný divák už na žádnou z nich dávno nemyslí, ani tehdy na jevišti ho nezajímalo co se s ní stane. Třeba potom co donesla paní dopis, škarěde upadla a kousnul jí pes... no, ale to už se nikdo nedoví. To vím jenom já, protože ty postavy tady někde jsou a dotírají. A já jim říkám, holky nechte toho, běžte do...národního, nebo já nevím kam. Začala jsem je topit v kafi. To celkem zabírá. Jenomže, problém je, že i já sama, jsem taková stracená postava. Já vím, mněla to být pointa, ale víte co, je krize, třeba mne během představení škrtnou, tak jsem vám to musela říct. No, teď jsem si postěžovala, takže světlo by mělo jít logicky nahoru a my do příběhu... jsem ve třicátých letech...a já? No v ten večer jsem vypadala ještě huř než dneska.. *Napije sa z kávy a všechno začíná**

Scéna II. „Viktorie a realita“

Podnik „Bílý slon“

Viktorie je evidentně úplně rozhozená. Drží se stolku, jakoby se ho už nechtěla nikdy pustit. Zkouší se upravovat, ale nějak jí to nejde. Hudba začne hrát líně a pomalu, jakoby bylo všechno úplně jedno. Na scénu přijde konferenciér. Kouří....

Konferenciér

Po křivkách tanečnic z brazilského pralesa, které právě sjíždí náš trpaslík Dieter... Dietře, závidíme ti! A těsně před tím, než přijde vrchol večera v podání dua houslistek Maši a Káti, které hrají tak zapáleně, až jim od toho shoří celé šaty - je tu čas na trochu umění. Slečna Viktorie a její Měsíční píseň.

Obecenstvo neprotestuje. Možná sa dokonca ozve nesmělé tlesknutí. Viktorie sa ale ani nepohne. Konferenciér chvíli čeká, potom se s úsměvem ukloní publiku a jde za Viktórií.

Konferenciér

Možná...

Viktorie

Nic neříkejte. Vůbec nic neříkejte. Já vím. Já už jdu.....

Konferenciér

A přesne kam?

Viktorie

No přece... na jeviště?

Konferenciér

To jste už prošvihla...

Viktorie

Nemohla jsem tam jít. Já....víte, najednou jsem cítila, že....

Konferenciér

Já vás chápu.

Viktorie

Chápete mě?...fakt? Tak to by jste byl po dvaceti letech první chlap, co by mě.....opravdu mě chápete?

Konferenciér

Ano

Viktorie

Ale ještě včera jste na mě řval, že jsem teatrální hysterka bez špetky odpovědnosti. Myslím, že jste chtěl dodat i talentu, ale zřejmě proto, že jsem žena a dáma, tak jste to neudělal, na druhý straně, proč taky mluvit o talentu v tomhle striptýzovym pajzlu....

Konferenciér

A měl jsem pravdu?

Viktorie

Jako v čem? Že jsem.... hysterka.....nezodpovědná.....já vím, nepřišla jsem včas na výstup.

Konferenciér

Nepřišla jste vůbec. Musel jsem vás tam dotáhnout násilím. Před celým sálem jste mně řekla, že jsem násilník a pak jste klavíristovi přivřela pravou ruku do piana.

Viktorie

To mě mrzí. Ale v jeho případě myslím bude bohatě stačit jedna ruka....

Konferenciér

Nemusí vás to mrzet. Měla jste za to aplaus. Jedinej.

Viktorie

Bylo to jenom jednou . Už se to nebude opakovat

Konferenciér

Nepřišla jste sedumkrát za sebou

Viktorie

To už jsem tu tak dlouho? Bože...

Konferenciér

Nehodíte se sem

Viktorie

Vážně? A proč si myslíte, že takhle vyvádím. Zpívám večer co večer poměrně náročněj šanson.....

Konferenciér

Měla by jste zpívat...

Viktorie

Dobře, dobře...nebuďme malicherní. Měla bych zpívat večer co večer poměrně náročněj šanson v programu, který je složenej výhradně ze striptýzovejch čísel. Nahá Ruska, nahá Vietnamka, dvě nahé Brazilky, pak já, oblečená od hlavy až k patě se snažím o umění a na závěr nahé finské houslistky, které místo hraní pijou vodku. A to nemluvím o těch nešťastnejch nadrženejch chudácích v hledišti. Celej měsíc šetří na dětech a na svý tlustý manželce, aby si mohli dovolit tenhle večer a přesně uprostřed jejich krásného snu, plného mladých pružných těl, tam vlezu já a začnu s poezií. Divím se, že po mě ještě něco nehodili.....

Konferenciér

Někdy člověk neví, co chce, ale nepřestane, dokud nemá to, co vůbec nechtěl.

Viktorie

Víte já bych tohle nedělala, ale potřebovala jsem něco, než se zase chytnu. Léta chodím na konkurzy, léta hraju, ale vždycky když se objeví nějaká opravdu velká příležitost, někde se to pokazí. Víte jak je to únavný.

Konferenciér

To je mi líto.

Viktorie

Není vám to líto. Vy tady pracujete, i teď pracujete. Když nevystoupím ani dnes večer, máte mě vyhodit.

Konferenciér

...ano!

Viktorie

Řekněte šéfovi, že je zbabělec.... Ne, řekněte mu, že děkuju. Víte co, nebudme sentimentální, řekněte mu, že mi dluží gáži minimálně za včerejší večer, měl tu aspoň komický čísl. Víte, co je zvláštní, ty lidi si vůbec nevšimli, že jsem nevystoupila.....

Konferenciér

A po slečně Viktorii přichází konečně vrchol večera. *Potlesk* Duo finských houslistek Káťa a Máša a jejich skladba Vodka! Vodka!

Viktorie stojí na jevišti a dívá se tím směrem, kde by mělo být klubové publikum. Najednou se otočí na svoje publikum, na skutečné diváky v sále. V následující pasáži s nimi bude mluvit, a časem může a myslím i musí improvizovat.

Viktorie

Já jsem vždycky chtěla hrát. Od malička jsem si představovala, jak stojím před velkým publikem, které mi neskutečně drží palce, protože teď je ta moje velká příležitost. Ale většinou zůstalo jen v mé představě. Já si ho dokážu představit úplně přesně, asi jako vás. Taky jsou tam lidi, kteří vůbec nevědí, co si o tom mají zatím myslet, jako například vy. Jsou tam manželé, kteří si tím žehlí....no vždyť vy víte co. Zamilovaní studenti tam jsou. Ukažte ruce, kde je máte? Někteří tam i spí...pst.. A já, já mám konečně velkou příležitost.

Song „Jen krok od štěstí“

Po písničce si Viktorie bere svůj líčící stolek a snaží se ho odtlačit. Vejde muž v ošuntělém civilu s ošklivými brýlemi. Je nervní, po celou dobu si Viktorii prohlíží, jakoby ji viděl poprvé.

Bytný

To jste vy?!

Viktorie

Aha, pan Quinn. Já spěchám.

Bytný

To říkáte pořád.

Viktorie

Ano já....musím ještě něco....

Bytný

Uvařit?

Viktorie

Přesně tak.

Bytný

Vy přece nikdy nevaříte. Jednou jste zkoušela péct a ještě pořád je tu po chodbách cítit ten podivný puch.

Viktorie

Zaplatila jsem malování.

Bytný

Musím se podívat do účtů.

Viktorie

Tak se jděte podívat a já půjdu taky.

Bytný

Vy se mi vyhýbáte.

Viktorie

Proč bych to dělala, pane Qiunn.

Bytný

Nevím, taky si říkám: Proč se mi asi vyhýbá? Smrdím?

Viktorie

...ne...?

Bytný

Jsem nepříjemný?

Viktorie

Na to je snad i zbytečné odpovídat.....

Bytný

Tak potom nevím. Anebo, že by to bylo tím, že už bylo patnáctého

Viktorie

Vážně? To jsem vůbec nevěděla. Víte, mám tolik práce, že mi ty dny úplně splývají. Ani nevím jaký je dnes den. Možná úterý.....

Bytný

Je středa. Před týdnem jste měla zaplatit.

Viktorie

Říkala jsem vám, že čekám peníze koncem týdne....

Bytný

To bylo minulý týden.

Viktorie

Nemůžeme to vyřešit zítra ráno. Ráno je moudřejší večera.

Bytný

Slečno Viktorie, vy jste mimořádně vynalézavá a na vaše roky i přitažlivá žena.

Viktorie

Taky nejste nejmladší.

Bytný

Správně. Ale víte, co si myslím. Že ve skutečnosti jste úskočná a slizká jako had. Když mě potřebujete, jste neuvěřitelně milá. Pane Quinn neopravil by jste mi ...nepomohl by jste mi... a když se vám to zrovna nehodí a nemáte peníze, což nemáte pravidelně, jen se vymlouváte a utíkáte přede mnou.. Slíbíte cokoli, jen aby jste se mě zbavila.....

Viktorie

Nazval jste mě slizským hadem?

Bytný

Přesně tak..

Viktorie mu dá bez přípravy facku a Bytný jí okamžitě bez přípravy facku vrátí.

Viktorie

Au! Dal jste mi facku, zbláznil jste se.

Bytný

Slečno Viktorie! Ja se se ženami neseru. Nestojí to za to.

Viktorie

Pane Quinn....já vím, že jsem měla zaplatit...ale dnes není dobrý den....

Bytný

Myslíte si, že já mám peníze. Všichni si to myslí. Pan Quinn nám počká, protože pan Quinn je určitě při penězích, neví co s nimi, tak co bysme se nezpzdili o měsíc, o dva....

Viktorie

Pane Quinn...dnes opravdu....

Bytný

Samozřejmě, vždycky se něco najde, nějaký opravdu závažný důvod, proč nemáte peníze a já je mám mít vždycky? Kolik si myslíte, že mě stojí údržba domu a mimochodem, copak já nejím? Copak se neoblékám? Odkud máte ten nový kabát.

Viktorie

To je dar... Pane Quinn...

Bytný

No co!?

Viktorie

Máte ve všem pravdu. Já jsem strašný člověk. Opravdu se vytáčím a lžu, ale je to jenom proto, že vy jste takový dobrák. Dobrým lidem se to stává. Víte, já si asi nedokážu zorganizovat život, a přitom už jsem docela velká, že jo? Ale dnes je to mnohem horší. Pane Quinn, víte já jsem dnes trochu mimo.... a to není výmluva. Myslím, že kdybych si s vámi nepovídala, že bych se už určitě zhroutila. Dnes nebyl dobrý den, pane Quinn. Přišla jsem o práci a ještě jsem se rozešla s mužem, o kterém jsem si myslela, že....pane Quinn dokážete to pochopit....jak se mi může něco takového ještě stát? Ale jinak pssst!!!!

Bytný

Rozumím tomu správně, že jste na dlažbě. A vy mi budete vyprávět, že zaplatíte? Nemáte čím a ani nebudet mít. Dám vás vystěhovat.

Viktorie

Počkejte, to přece nemůžete. Svěřila jsem se vám jako příteli, nesmíte toho zneužívat.

Bytný

Jak zneužívat.

Viktorie

Přece si nemůžete myslet, že vám nezaplatím, jen proto, že jsem vám jako příteli řekla, co se mě dnes potkalo. Jako bytnému vám říkám, počkejte do zítra.

Bytný

To přece blbost

Viktorie

To si můžete myslet jako přítel, ale jako bytný mi musíte důvěřovat. Vždyť už u vás bydlím třetí rok.

Bytný

Já jsem majitel domu a ne kněz, takže na mě se nevztahuje něco jako zpovědní tajemství. Když mi řeknete, že jste na dlažbě, budu tomu rozumět stejně jako váš přítel i jako majitel tohoto domu.

Viktorie

A co uděláte?

Bytný

Vyhodím vás.

Viktorie

A kam?

Bytný

Na ulici.

Viktorie

Na ulici nemůžu bydlet

Bytný

Slečno Viktorie, buď zaplatíte do tří dnů, nebo vás vyhodím, nebo...

Viktorie

Nebo?

Bytný

Prosím?

Viktorie

Řeklo jste ještě jedno nebo.

Bytný

Řekl jsem nebo...?

Viktorie

Peníze, vyhazov a nebo?

Bytný

Jsme dospělí, nebudem si na nic hrát. Myslím, že to bude nejlepší řešení pro všechny....

Viktorie

Moment! Snažíte se mi naznačit, že jste ochotný odpustit mi nájem, když se s vámi vyspím?

Bytný

Dvě třetiny splátky, zbytek musím dát na komunál! Prostě musím.

Viktorie

A vy si myslíte, že já něco takového budu akceptovat?

Bytný

Hlavně když to uděláte.

Viktorie

Hned?

Bytný

Samozřejmě. Stejně jste říkala, že máte blbej den, takže co.

Viktorie

A když řeknu ne?

Bytný

Ne, nepovažuju za odpověď.

Viktorie

V tom případě. Prosím pojdte dál.

Bytný

No vidíte, to bylo řečí. Pojd' ke mně...

Viktorie

Moment já...

Bytný

Nedám ti už ani chvilinku, tak dlouho jsi mi unikala....ale já jsem tě dostal, protože já jsem zvíře, řekni, že jsem zvíře, řekni to!

Viktorie

Nevím.. ne člověk..

Bytný

Ne, řekni, že jsem zvíře, jsi přece herečka, to nemůže bejt pro tebe problém.

Viktorie

Tak jste zvíře...víte co, já jsem sice herečka, ale na volný noze, takže já hraju jenom to, co se mi chce. A tohle se mi nechce. Ven!

Bytný

Prosím?

Viktorie

Ven, nebo dám zavolat policii a udělám takovej skandál, jakejs v životě nezažil, ty odporný prase, hajzle chlípnej. Zmiz!

Bytný

A co bude s penězi!?

Viktorie

Starej se radši, co bude s tebou! Ven!

Bytný odejde. Viktorie se pomalu sesune na zem a rozpláče se.

Vejde jako do čísla v kabaretu Entertainer a přebere číslo do svých rukou.

Michal

Když slečna Viktorie odolala svodům chlípníka Bytného, kterého nazvala... Jak jste to přesně řekla?

Viktorie

Odporný prase...bože to jsem nechtěla.

Michal

Ale stalo se. Bytný to vzal osobně. Stáhl se do samoty, vypil dvě láhve laciné vodky a potom začal hrát ruskou ruletu.....

Vidíme, jak bytný jde zmačknout kohoutek

Viktorie

Ne, to jsem opravdu nechtěla.

Michal

Ale nemusíme se bát. Bytný je zbabělec. Léta si kupuje v ulici Handelgasse u firmy „Krupp a teta“ jen slepé náboje.

Bytný zmáčkne kohoutek a jen to cvakne. Potom znova.

Michal

A Viktorie..udělá to, co každá ženu po těžkém rozchodu...

Viktorie

Jde do ulice Handelgasse a u firmy „Krupp a teta“ a tam si koupí jeden ostrý náboj....

Michal

Ale ne. Viktorie je moderní žena, žádná hrdinka. Žije ve velkoměstě, v tom neustálém kolotoči vztahů, bezvýznamných lásek, náhlých vzpalnutí a nekonečných klevet.

Viktorie

Co teda udělá Viktorie?

Michal

To co dělá žena, když ztratí poslední iluze....zatáhne okenice a půjde spát.

Bytný

Jenom spát!?

Michal

Celé tři dny a čtyři noci jako zařezaná. Jakoby v životě nespala, jakoby se už nikdy nechtěla probudit, jako by se dalo vyspat ze života.

Bytný

A potom?

Michal

Potom se jedno rána probudila a...

Bytný

A?

Michal

No co asi... dostala strašný hlad. Život, ne?

Viktorie se oblékla, jakoby šla na ples do opery a je připravená.

Scéna III. „Viktórie a hlad“

Viktorie

Náměstí „Nebeské brány“. Vedle stánku s novinami, kde prodává ital August je jedno zvláštní místo. Přesně tady, když fouká dobrý vítr, se mísí vůně ze čtyř restaurací, ze čtyř koutů náměstí. Když stojíte čelem k stánku, nalevo máte malou knajpu, kde vaří polévky s troškou masa, které neuvěřitelně voní. Vpravo je Modrý spleen. To už je skoro nóbl podnik, odkud vítr nese vůni hovězího.....Přesně za vámi je malinkatá restaurace, kde vaří italská jídla. Cítíte rajčata a oregáno. A před vámi je Zlatý beránek. A když zaouká vítr odtud přinese vuni dále, ostrovů s kořením, bílého písku a života nadosah hvězd..... A já už se potřebovala najíst.....

Michal

A Viktorie kráčí jistým krokem do restarace Zlatý beránek, kde se prolíná svět. Krok za krokem, nádherná, až se číšník narovná překvapením. Je až příliš krásná, je jako smrt.....

Viktorie udělá pár kroků a ocitne se v atmféře restarace Zlatý beránek. Okamžitě je u ní číšník.

Viktorie

... Mám hlad.

Podívá se na číšníka

Viktórie

Už od malička mám pocit, že nepříjemní lidé jsou si podobní. Jako by byli jeden. Možná se znají, třeba si i telefonují. Nápadá mně, že kdybych udělala monokl jednomu, jestli by ho neměli všichni.

Číšník

Naproti je myslím vhodný podnik.....

Viktórie.

Chci se najíst. A vy máte volný stůl. Jsem hladová herečka. Víte, co to znamená, že by jste mi neměl v ničem odporovat.

Číšník

Ano. Donesu menu.

Viktórie

Samozřejmě.

Číšník

Jistě. Něco k pití.

Viktórie

Samozřejmě. Co by jste mi mohl nabídnout?

Číšník

No, máme tu velmi lahodné stolní víno....Je poměrně laciné....

Viktórie

Šampanské.

Číšník

...prosím.

Viktórie

Ne , vy mi nerozumíte. Já nechci takové to šampaňské, co si tu dává kdejaký pupkatý snob. Chci to, co nosíte, když se objeví nějaký aristokrat, nebo princezna, Douglas Fairbanks a Charlie Chaplin. Rozumíte mi? Co by jste donesli jim?

Čašník

Dom Perignon, pochopitelně.

Viktorie

Pochopitelně. Tak mi doneste dvě láhve. A nebo můžete jednu a tu druhou třeba potom. Budu pít rychle.

Číšník

Jistě.

Odejde pro šampaňské. Začne hudba. Viktorie sedí soustředěná a studuje menu. Přijde číšník a donese šampaňské. Vystřelí a naleje.

Číšník

Vybrala jste si...

Viktorie

Předkrm „Růžový oblak“ a dvojitou porci křepelčích vajíček, paštika Mont Blanc, je určitě z jelena?

Číšník

Srna.

Viktorie

Srnčí paštika, přirozeně. Jelen mi sice chutná víc, ale prosím. A dejte mi ještě toho humra. Humr mě po paštice vždycky osvěží. A potom polévku a la carte. A potom Chateaubriand a tohle ragú. A nějaký krém. A čokoládu. Máte to?

Číšník

Madam čeká velkou společnost?

Viktorie

Ne. Madam to sní sama, v pořadí, jak to sem budete nosit. A všechno musí být prvotřídní, takže si to pěkně zapište a mažte do kuchyně.

Číšník

Jistě, madam.

Viktorie

Podťe sem.

Číšník

Ano madam. Ještě trochu sýra na závěr?

Viktorie

Proč ne. Dobrý nápad. Jak se jmenujete?

Číšník

Karl, madam.

Viktorie

Tancujete, Karl?

Číšník

Ne, madam.

Viktorie

Ne? Vaše žena musí být smutná, když si s vámi ještě nezatancovala.

Číšník

Nemám ženu, madam.

Viktorie

Aha, no aspoň není smutná. Karl, mám k vám prosbu. Vy jste socialista? To nevádí. Doneste mi něco k jídlu a potom ještě šampaňské. A víte proč?

Číšník

...ne?

Viktorie

Protože já smutná jsem...Karl...

Číšník

Jistě madam.

Hudba pokračuje. Znova vejde Entertainer a všecko se změní v kabaretní číslo.

Michal

A v té chvíli měli bezdomovci stojící na náměstí jedinečný zážitek. Byl to večer jediné ženy. Mělo to být její nejlepší, nejslavnější a poslední vystoupení. Hudba hrála a kuchař restaurace u Zlatého beránka se začel do objednávky, pak plivl a pustil se do práce. Vítr nabral správný směr, dveře do kuchyně se rozletěly a

Hudba nastoupí. A číšník nestačí Viktorii obsluhovat.

Michal

A přišla paštika. A potom ragú, medailonky a na náměstí pod božím nebem tancovalo deset párů očí bezdomovcu hluboce vpitých do sebe, tanec stále zrychloval až úplně cizí lidé odhazovali kusy oblečení a prožívali večer, jaký nezažili od chvíle, kdy jejich matka s rozpuštěnými vlasy tancovala s otcem na stole při jarmarku.

Finále. Je dojezeno.

Číšník

Prosím, madam.

Viktorie

Co je to?

Číšník

Účet, madam.

Viktorie

Nechtěla jsem účet.

Číšník

Prosím, madam.

Viktorie

Karl, vy jste nic nepochopil. Já přece nemám žádné peníze.

Číšník

Tušil jsem to.

Viktorie

Tak vidíte.

Číšník

Musíte zaplatit.

Viktorie

Nemusím.

Číšník

Tak co?

Viktorie

Jak co?

Číšník

Musíte přece mít nějaký plán, nebo výmluvu. Myslíte, že jste první na světě, co se sem přišla najíst jen tak. Máme to tu každý druhý večer. Přejde a tváří se, že je Rotschild. Ale já to znám. To zoufalství za nehtama.

Viktorie

Já nemám ani plán ani výmluvu, Karl. Vlastně jsem měla plán, že vstanu z postele a půjdu se konečně po všech těch letech najíst a nebudu myslet na peníze. To je všechno. Dál už nic.

Číšník

Jak nic?

Viktorie

Rozhodla jsem se plánovat svůj život jenom do téhle chvíle. Všechno, co bude dál, je mi úplně ukradený.

Číšník

Musím zavolat policii.

Viktorie

Prosím. Do toho.

Číšník

Samozřejmě, že zavolám policii. Jak si to představujete, tohle všechno sežrat a nezaplatit. Budete sedět až budete černá.

Viktorie

Zavolejte policii, ale přestaňte na mě křičet.

Číšník

A proč bych nekřičel. Víte, jak dlouho na takovouhle večeři musí dělat normální člověk. Dlouho. Moc dlouho a vy si to sežerete jen tak a nezaplatíte....

Viktorie

Nekřičte na mě, Karl. Takhle si žádnou ženu nezískáte.

Číšník

Nechci žádnou ženu, všechny jste stejné. Člověk dělá jednu směnu za druhou, noční služby, stojí a usmívá se, i když ho šikanuje kdejaký idiot, co si myslí, že si to může dovolit.

Michal

Máte problém, madam?

Viktorie

Ne děkuju, jste milý. *Číšníkovi*

Číšník

A proč to dělá, aby vám vyhověl, koupil tamto a todle a potom, je vám dobrej první chudák, co má jen pěkný řečičky.

Viktorie

Utekla vám s nějakým básníkem?

Číšník

S instalátérem.

Viktorie

Tak to mě mrzí.

Číšník

Vás to nemá co mrzet, madam. Vy máte zaplatit, jinak okamžitě uvědomím bezpečnostní složky.

Michal

Jak se to chováte k dámě?

Viktorie

Děkuji vám. Číšníkovi Nekřičte na mě, nebo přísahám, že vám ublížím, víc než ten instalatér.

Číšník

Tak to si zkuste.

Viktorie ho vezme po hlavě polštářem.

Číšník

No dovolte, za tohle já nejsem placenej.

Vrátí jí to, Michal se zapojí. Začne bitka, kterou ukončí tma a houkání sirény.

Scéna IV. „Viktorie a jiné možnosti“

Houkání sirény pomalu ustává. Viktorie stojí sama na jevišti, těžce dýchá

Viktorie

Opravdu přijeli policajti a naložili nás, jako by jsme něco ukradli, nebo tak....Já jsem v životě nikdy nic neukradla, ani ve škole. Já jsem si myslela, že to nejde, že to prostě nedokážu, ale člověk si zkazí život raz dva, to není nic těžkýho. Teď už je mi to jasný. Aspoň jsem se dobře najedla. Ale jak jsem tam tak na tý policii seděla, bylo to, jakoby se celý svět obrátil vzhůru nohama, a bylo tosuper. Já jsem najednou konečně žila,. Vedle mě prostitutky. Konečně jsem se cítila tak skutečně. Ne že bych chtěla, ale rozumíte, v divadle to bylo vždycky jenom jako, ale tady... na dlažbě krev. Cítila jsem se skvěle, už taky proto, že jsem tomu sviňákovi přerazila tácek o hlavu. Tak jsme tam seděli, ten chlápek tam pořád byl, pochopitelně, jeho zabásli taky a já jsem se musela smát. Díval se na mě takovým zvláštním pohledem. Ne že by mě přitahoval, ale ten pohled mi byl povědomý....

Michal

Tak co?

Viktorie

Co by? Děkuju vám, bylo to od vás milé, ale mohl jste to nechat bejt a nemusel jste tu teď sedět.

Michal

Mně to nevadí.

Viktorie

Ne? Mně to vadí dost. Je tu smrad.

Michal

Jste tu poprvé?

Viktorie

Jako na policii? Ne. Nevyžírám resturace bez placení často.

Michal

Stálo to za to?

Viktorie

No...polívka nic moc, ale ostatní ušlo. Myslíte, že nás za to můžou zavřít?

Michal

Můžou. Teda vás. Já jsem zaplatil.

Viktorie

No...tak to máte dobrý.

Michal

Nechcete si se mnou povídat?

Viktorie

Podívejte, jsem ráda, že jste se mě zastal, bylo to úžasný. Bránil jste mě jako lev, dokud jsem vás neohodila tím šampusem, který mi taky připočítají k účtu. To mě mrzí. Jinak je to všechno. Nemám vám to jak oplatit, takže jste tu úplně zbytečně.

Michal

Vy jste herečka.

Viktorie

Proč...co hraju???

Michal

Mimo toho.

Viktorie

Nejsem si jistá, jestli to byl kompliment.

Michal

Nebyl.

Viktorie

Vy jste mě v něčem viděl?

Michal

Ano. Hrála jste služku, která... přivezla na oslavu dort.

Viktorie

To jsem nebyla já...za tím dortem mě přece nemohlo bejt vidět.

Michal

Ja jsem vás viděl.

Viktorie

No jo, občas vezmu něco menšího, člověk je unavenej... nejde hrát každý den Julii...byla to celkem slušná hudební komedie....kritici o ní nenapsali ani řádek, takže asi tomu nebylo co vytknout...vy mi nevěříte, že jo?

Michal

U vás není důležité, co je pravda.

Viktorie

Nerozumím. A nebo nechci....

Michal

Sama to nerozlišujete. Zpívala jste tam píseň.

Viktorie

Jo někdo jim vypadl, tak jsem zaskočila.

Michal

Bylo to výborný. Mnohem lepší než za tím dortem. Jestli se odtud chcete dostat, můžu vás angažovat. Pracuju v jednom klubu a hledají zpěvačku.

Viktorie

Jsem herečka.

Michal

Vsadím se, že už jste pár let nic pořádnýho, kromě dortu nehrála.

Viktorie

Musíte bejt takhle krutě pravdivej, to na vás vůbec nepůsobí můj šarm?

Michal

Ne.

Viktorie

Výborně. Takže už i tohle je pryč.

Michal

Celkem slušně by jste si vydělala.

Viktorie.

To jsem zkusila, ale já už v stripbaru nezpívám.

Michal

Je to umělecký klub pro vyšší společnost. Je trochu zkažená, ale bohatá.

Viktorie

Co mám dělat, aby jste mě vzal do toho vaše klubu. A když řeknete to, co si myslím, že řeknete, tak v týchle base radši shniju pár let za ublížení na zdraví.

Michal

Nemusíte dělat nic. Budete chlap.

Viktorie

To je jako vtip?

Michal

Ne. Budete chlap. V tom klubu nejde jen o talent. Hosté chtějí něco navíc. Zázrak. Přejde žena, zpívá tak, že se do ní zamilují a ona najednou odhodí paruku a je to chlap. Olé! Zázrak moderní civilizace. Vamp. Jednou muž a jednou žena.

Viktorie

A tím se někdo baví, jo? To je...to je to nejodpornější, co mi za celou mojí kariéru někdo nabídl. To nikdy neudělám.

Michal

Za pět minut sem přijde majitel klubu, moc dobře situovaný pán, kývne prstem a jsem na svobodě, může vás vzít sebou, ale jedině jako muže. Musí vám to uvěřit a pak vás angažuje.

Viktorie

Převlíkněte se vy za ženu a běžte na jeviště.

Michal

Dělám to každý večer.

Viktorie

Tak jste úchyl a zvrhlík.

Michal

Mám dceru.

Viktorie

Ještě horší. S kým?

Michal

S jednou mrtvou baletkou.

Viktorie

Fuj tajbl.....jak jste mohl.....počkejte ona zemřela. To je mi líto, já jsem myslela, tohle je ale hnusná doba.

Michal

I mrtví mají děti. Jen děti nemají nikoho. Z vás bude výbornej chlap. Máte tvrdou ránu.

Song –Jak být mužem

Scéna IV. „Viktória a změna“

Viktorie se převléká za muže. Michal jí pomáhá..

Viktorie

Tohle nebude fungovat. Co to dělám. A vůbec, jak to, že nám dali policajti společnou celu?

Michal

Řekl jsem jim, že jste chlap.

Viktorie

A to vám uvěřili?

Michal

Samozřejmě , že uvěřili.

Viktorie

To ve mně neviděli ženu?

Michal

Nevím, dnes už se to tak nepoznává. To je tou dobou. Vydýchněte. Nemůžete trochu zatáhnout prsa?

Viktorie

To teda nemůžu. A odkud máte ty věci?

Michal

Poslal jsem pro ně. Majitel tu bude každou chvíli.

Viktorie

Korupce, podvody....nemůžu bejt chlap, co když se mě zeptají na nějakou mužskou věc, o který nemám ani potuchy.

Michal

Jakou například?

Viktorie

Golf a nebo koně. Nevím nic o koních, jen to, že mají čtyři kopyta a jsou vraný...

Michal

Muži mají jen jedno téma - ženy. O tom snad něco víte.

Viktorie

Podívejte mně je docela hodně, neřeknu vám kolik, ale hodně roků, jsem špatná herečka, ale pořád jsem ještě žena, nemůžu bejt chlap.

Michal

Můžete. Dnes je to jedno. Nikdo se nad tím nepozastaví.

Viktorie

Vám nepřijde, že je nějaká divná doba.

Michal

Možná.

Viktorie

Jakoby měl přijít konec světa.

Michal

Všechno je možné. Zapněte si ty kalhoty.

Viktorie

Jak vůbec budu chodit na záchod. Přece nepůjdu na pány. A jak se vlastně jmenuju?

Michal

To je důležité. Především jste šlechtic.

Viktorie

Proč?

Michal

Protože šlechta má ráda různé výstřelky, takže nikoho nepřekvapí, že se převlékáte za ženu, rozumíte, něco jako rodová degenerace.....

Viktorie

Jo chápu, pocházím z malého bezvýznamného rodu, kde se už po staletí páříme mezi sebou, takže otec má ploutve a máma je vlastně babička.

Michal

Jste vtipný, ale nepřehánějte to. Takže jste šlechtic a jmenujete se Šándor Kišš.

Viktorie

To je maďarské jméno.

Michal

Jste Maďar.

Viktorie

Nejsem. Jsem žena, a i kdybych připustila že ne, rozhodně nebudu Maďar.

Michal

Maďaři jsou velmi ohniví, a navíc mají v šlechtě takový bordel, že se v tom nikdo nevyzná a nebude vás z ničeho podezírat.

Viktorie

Nemůžu bejt Francouz. Ti se mi aspoň líbí.

Michal

Jste Maďar.

Viktorie

Šándor Kišš. Zní to jako maďarská polívka. Jsem Šándor Kišš. Mám mluvit maďarským přízvukem?

Michal

A umíte to?

Viktorie

Samozřejmě, hrála jsem v několika maďarských operetách. Ja te volím, drága.

Michal

To bylo chorvatsky.

Viktorie

Nevadí, hlavně, že je to v Evropě. Tedy myslím. Jsem Maďar kosmopolita. Co takovýho typickýho dělaj chlapi? Myslím, že takhle stojej a občas se poškrábou.

Michal

Jste šlechtic musíte mít způsoby.

Viktorie

Jasně...ne a ne , nezvládnou to, sundejte to ze mě, já nechci.

Michal

Tak se sbalte na cestu do basy, anebo si vydělávejte nějak jinak... Když uvážíte, co vás čeká, tak bejt chlap, je z toho ta nejlepší možnost.

Vejde Eduard. Majitel klubu. Je to velmi distinguovaný pán s kufříkem, deštníkem a v rukavicích. Na první pohled by to nemělo být jasné, ale později bychom si měli uvědomit, že je to gay.

Eduard

Guten tag!

Michal

Šéfe, pane... přišel jste včas.

Eduard

Nemůžu ohrozit večerní program. Ještě štěstí, že dnes večer se na něj stejně jako já, těší i policejní ředitel. Potvrdil rezervaci na jednu lóži.. Můžeme jít. Cestou mi povíte jak se to stalo a já vám povím, kolik platů vás to bude stát.

Michal

Nemusím vám nic říkat, odpověď stojí před vámi.

Eduard

Kdo je to?

Michal

Naše nová hvězda

Eduard

Tohle?

Michal

Má výjimečný talent

Eduard

Tohle je nikdo.

Viktorie

Debile.

Eduard

Prosím?

Viktorie

Že jste neskutečně nadutý debil.

Eduard

Tím mě nešokujete. Říkají se mně mnohem horší věci a většina je z nich pravda. Ale dobře, dám vám třicet vteřin.

Viktorie

Tak jste idiot.

Eduard

Jen proto, že za třicet vteřin nerozeznám, jaký máte talent? Nerozeznal bych ho ani za milion dní. Žádný totiž nemáte.

Viktorie

Pane, hlupák a idiot jste proto, že jste urazil šlechtice, nevím jak to chodí tady ve Výmaru, ale u nás v Maďarsku řešíme takové věci sekerou při úsvitu.

Michal

Šeptem Chtěl jste říct kordem.

Viktorie

To máte jedno. U nás to řešíme sekerou. Zatnu jí do vás dřív, než stačíte mrknout.

Michal

Šeptem Nebylo by správný zabít ho před podpisem smluvy.

Viktorie

Je to sviňák. Očekávám vaší satisfakci okamžitě, přestože, jak vidíte, jsem momentálně zatčen.

Eduard

Vyzval mě na duel?

Michal

Je to maďarský šlechtic.

Eduard

To je...pozoruhodné. Co tu děláte?

Viktorie

Odešel jsem od rodiny. Můj papá...totiž apá....odešel jsem abych nedělal hanbu rodině....stávalo se totiž, že moje nutková potřeba převléct se do ženských šatů, byla pro část rodiny, hlavně během církevních svátků, poněkud nepřijatelná.

Eduard

Jak se jmenujete?

Viktorie

Jsem... jak jse jmenuju?

Michal

Maďarská polívka.

Viktorie

Mďarská polívka

Michal

Kišš

Viktorie

Kišš!

Michal

Šándor Kišš!

Viktorie

Z Bratislavy.

Michal

Z Budapešti.

Viktorie

To máte jedno.

Eduard

Je v něm oheň... a něco poněkud zvrhlého. Šándore, zpíváte?

Viktorie

Od kojeneckého věku.

Michal

Od dětství.

Viktorie

Jsme starý rod, ale bohužel vymíráme, jsem poslední následník, v našem rodu byli vždy mimořádní zpěváci.

Eduard

Jste vtipný hrabě.

Viktorie

Děkuji. Cítím to.

Eduard

A vypadáte pěkně na svůj věk. Taky nejsem nejmladší. Počkejte chvíli.

Viktorie

Šeptem Okukuje mě, jako by byl teplej

Michal

Šeptom Samozřejmě, že je teplý. Líbíte se mu..

Viktorie

Šeptom Jak líbím....zbláznil jste se..... já jsem heterosexuál.

Michal

Šeptom Vždyť jo. Jste ženská a líbí se vám chlapi.

Viktorie

Šeptom Teď jsem chlap. A co budu dělat, když mě začne balit.

Michal

To co děláte jako žena. Flirtujte.

Viktorie

S chlapem? To je zvrhlý.

Michal

Jste žena.

Viktorie

Já jsem maďarský hrabě, šlechtic a mě nebude balit nějaký německý buzerant.

Eduard

Tak a jsem připravený.

Viktorie

Na co?

Eduard

Na konkurz. Zazpívejte.

Viktorie

Tady? Jsme na policii.

Eduard

Místo a čas nerozhodují, drahý hrabě.

Song: „Muj dědeček“

Eduard

Po písničce Bravo! Bravo! Jste úžasný hrabě, hodíte se báječně do našeho klubu. Jak říkal Michal, mám na talenty nos a vy budete opravdová bomba. Už se těším jak popleteme ty pitomce, co tam každý večer sedí a zívají, to bude dokonalé. Stačí vám sto marek za večer?

Michal

Šlechtici nejde o peníze.

Viktorie

Do prdele s váma. Tedy... přesně. Šlechtici nejde o peníze.

Eduard

Výborně.. 150 marek. Kde bydlíte hrabě?

Michal

Předběžně jsem mu sehnal podnájem.

Eduard

Vyloučeno. Budete bydlet u mě.

Viktorie

Ne! Totiž... je mi ctí. Ale potřebuju soukromí.

Eduard

Máte přítele?!

Viktorie

Já...ne. Ale nechci urazit laskavost pana Mišela, když mi sehnal ten podnájem a zaplatil ho měsíc dopředu.

Eduard

V pořádku. Jak je vám libo. Bydlete si zatím tam a potom se můžete přestěhovat ke mně. Když budete chtít. Pozoruhodný muž! Míšo, jdeme!

Tma

Scéna V. „Viktórie a klub“

Viktorie se v šatně chystá. Je nervózní. Na stolku má kávu.

Viktorie

Jednou mě to kafe zabije. Doufám...Člověk si umí zkazit život dřív než se naděje, ale tohle bylo mnohem horší. Měla jsem se postavit před partičku podivnejch bohatejch lidí a zpívat. Na tom by nebylo nic až tak zvláštního, ale měla jsem to udělat jako žena, která se v závěru promění v muže a přitom je neustále ženou. Měla jsem zase ten divnej pocit, jako tenkrát v tom striptýzovym baru, proč se vždycky stane něco takovýho mně....asi je to karma. V minulým životě jsem musela nejmíň rozčtvrtit afgánského padišacha i s rodinou. Ale kdo je vlastně tenhle Šandor Kišš...nikdo. Je to jenom výplod mé obrovské chyby. Ale nedalo mi to. Měla jsem konečně postavu a chtěla jsem o ní vědět víc. Šandor Kišš...šlechtic. Prokletej zákon zachování dramatický postavy. Když už jí jednou oživíte, nezbavíte se jí. Kdo je ten chlápek, chodí tak, nebo tak....jak asi líbá....asi jsem se zbláznila.

Eduard

Můžu?

Viktorie

Moment...teda ne...ale....vždyť jsem jen chlap...

Vejde s kyticí, kterou půvabně schovává.

Eduard

Premiéra.Jsem tak napnut.

Viktorie

Já ne. Dvakrát jsem už zvracel do umyvadla.

Eduard

Originální... je tam plno. Přišel i policejní ředitel.

Viktorie

V tom případě ustupte.

Eduard

Proč?

Viktorie

Potřebuju volnou cestu k umyvadlu.

Eduard

Pijete moc kávy. Nemusíte se bát, hrabě. Jsem si skoro jistý, že to bude úspěch.

Viktorie

Skoro?

Eduard

Samozřejmě u těch bastardů, co tam sedí, člověk nikdy neví. Koupil jsem květy.

Viktorie

Není to předčasné, před výstupem...

Eduard

Nejsou za vystoupení. To ať vezme čert.

Viktorie

Proč jste je koupil?

Eduard

Pro vás, hrabě.

Viktorie

Aha...

Eduard

Já vás obdivuji. Jste tak odvážný. V mládí člověk rád experimentuje, věřte, že to tu zažívám denodenně, ale v našem věku je to už vzácnost. A vy jste takový.... plný života. Řekněte máte zkušenosti se ženami?

Viktorie

No..umím se do nich docela dobře vcítit, jako bych měl ženskou duši.

Eduard

Přesně to z vás vyzařuje, taková jemnost- ženská duše. To mě nenapadlo. Rozpalujete mě, hrabě. Žertuji.

Viktorie

Myslím, že to nezvládnou.

Eduard

Co na tom nezvládnete. Je to jen publikum. Zazpíváte mu, strhnete masku a budete zase sám sebou.

Viktorie

No právě. Vás to neděsí, vy tam stát nebudete.

Eduard

Stával jsem tam celá léta. Věřte mi, že to znám moc dobře. Všechny ty pocity, které se vás před výstupem zmocní. Začíná to v žaludku, jakoby tam měl člověk kámen, ale nikam to nepokračuje, jen se vám zatočí hlava a v páteři vám zatrne, jakoby jste měl revma.....

Viktorie

Nemusíte mi to popisovat zase tak detailně, myslím, že to co říkáte mi zatím nebylo, ale už je...

Eduard

Máte závrať a najednou bác! Nevíte ani slovo, z toho, co chcete říct, z písni si nepamatujete ani notu.

Viktorie

Přesne!

Eduard

Zkoušíte si vzpomenout, ale ono to nejde. Snažíte se víc a víc, po zádech vám stéká pot, ale vy si nedokážete vybavit vůbec nic. Myslíte, že vám pomůže vzpomenout si aspoň na téma vaší písně, ale ono nejde ani to. Zpíváte, ale nevíte vlastně o čem. Většina zpěváků se toho pocitu nezbaví nikdy a o hercích ani nemluví.. A pak přijde obrovská panika a vy odmítáte připustit, že by jste se vůbec ještě někdy na jeviště postavil.. Bezmocně se potácíte od stěny ke stěně, jako by jste byl v posledním tažení, dojdete sice do portálu, ale úplně v kómatu. Vlastně si přejete smrt.....

Viktorie

Přesně tak! Chci umřít ! Bože jak já chci umřít!

Eduard

To je ono Šandore. Jste na pokraji sil a právě v té chvíli říká konferencier vaše jméno.V té chvíli už neovládáte vaše tělo vy, ale nějaká tajemná síla, která přesto všechno, co prožíváte vám řekne –jdi!

Viktorie

Budu zvracet.

Eduard

A vy tam vyjdete.

Viktorie

Jste bastard, Eduarde.

Eduard

Je to jedno z mých nejlepších čísel.

Michal

Dámy a pánové, ladies and gentleman, meine Damen u Herren – a v této chvíli přichází nová hvězda klubu „Naruby“ Madam Ella.

Eduard

Říkal vaše jméno.

Viktorie

To není moje jméno.

Eduard

Umělecké. A když dozpíváte, tak zazní i to vaše. Hodně štěstí, Šandore. Bůh tě opatruj.

Viktorie

Čert tě vem..

Michal

Vítejte v klubu „Naruby“.

Eduard přivádí do hudby Valerije a Milicu. Chce je usadit na nějaká dobrá místa.

Michal

Tohle je zvláštní chvíle v ději každého díla - dokonce i tak pokleslého, jako je naše. Necháme hlavního hrdinu, anebo hrdinku, těžko říct, ať se rozhodne, jestli na vyjde jeviště. Jsou to momenty, které mohou ve vteřině změnit váš život. V té samé chvíli, kdy stojíte v tom podělaným portále – rychlík na trati Berlín – Paříž projede vinou strojvůdce stanici bez zastavení, čtyři tisíce osm set mužů a zhruba padesát šest žen zažívá v tomhle městě orgasmus. Polovina z vás pomyslí na smrt a polovina na sex, jako například majitel sítě obchodů Valerij - původem z východu.. A přestože na to neměl nikdy postavu ani intelekt, těší se mimořádnému zájmu žen. Je to ten typ muže, který vším, co udělá, vzbuzuje u žen pocit, že potřebuje okamžitou pomoc.

Michal

Děvče po jeho boku si nechává říkat Milica, přes to, že se jmenuje Klára. Zanedlouho jí a Valerijovi zazní svatební zvony, o čemž Milica často sní, ale protože má od mala velmi citlivou a výbušnou fantazii, nedokáže se ubránit tomu, aby tenhle obraz nedomýšlela do různých podivných představ, v kterých nejednou Valerije zabila a jednou dokonce snědla. Je fascinována novým médiem doby - filmem a divadlo jí otravuje. Kdyby mohla, psala by svůj život jako scénář v obrazech.

Michal

A v té samé chvíli, tak jak jsem jí právě popsal, vstoupila na jeviště Viktorie. Dokázala to.

Song: Kouzelník

Během písně začínají Valerij a Milica vnímat Viktorii. Valerij by se hned zamiloval, Milica žárí – přijde finále a Viktorie se promění v muže. Milica nadšeně začne tleskat a Valerij je zklamaný.

Michal

Dámy a pánové, potlesk pro tuto dámu, která je ve skutečnosti mužem... Dámy a pánové – pan hrabě Šándor Kišš.

Milica

Bravó! Bravo!

Michal

Co je vám? Jste v pořádku?

Viktorie

Já nevím. Povedlo se to?

Michal

Povedlo. Dostala jste je.

Viktorie

To je dobře...

Omdlí. Tma. Konec hudby. A konec první půlky.

Scéna VI. „Viktorie a první večer v klubu – pokračování po pauze“

Bláznivý nástup Viktoriiné písně. Ale už nikdo nezpívá. Po scéně chodí nervózní Eduard. Vyjde Michal.

Eduard

Co je?

Michal

Omdlel. Slabá nevolnost, bude to asi chudokrevný Maďar.

Eduard

Musím ho vidět.

Michal

Nechme ho. Probere se a přijde...byl to ...úspěch?

Eduard

Co já vím. Ano...tleskali, ale v nich se nikdo nevyzná. Nemají vkus, nemají emoce, někteří by se neprobudili, ani kdybych je píchal do zadku rampouchem.

Michal

Proč sem chodí?

Eduard

Hledají, co by je dokázalo ještě šokovat natolik, aby to pohnulo jejich mrtvým nitrem.

Michal

Nahá mrtvá baletka tančí na břichu tlustého pána...

Eduard

Co viděli včera, nestačí už dnes. To není umění, jsou to normální narkomani.

V té chvíli vejde Valerij s Milicou. On je podivně zaražený, ona je nadšená.

Milica

Bravó ! To je úžasné !

Eduard

Vážně? Právě jsem mluvil o tom, že dost fetujete.

Milica se zarazí a Valerij se konečně usměje.

Valerij

Vidíš Milico, když muže nezajímají ženy, může klidně říkat pravdu.

Eduard

A to je jen jedna z výhod.

Milica chvíli přemýšlí a potom se rozesměje.

Milica

Já jsem někdy opravdu hrozná. Víte, že se budeme s Valerijem brát?

Valerij

Vždyť o tom právě hovoříme.

Milica

Opravdu? Ty bys měl být básník. Pořád mluví v obrazech. To bylo úžasné vystoupení. Valerij je z toho pořád ještě hotový.

Eduard

Takže hrabě na vás zapůsobil?

Valerij

A kde je?

Eduard

Hned tu bude, jen malá nevolnost po premiéře.

Valerij

Chápu.

Eduard

Takže na vás zapůsobil.

Milica

Ale houby, na Valerije zapůsobila ta madam Ella. Víte on to její vystoupení tak hltal, protože si myslel, že je to ženská a když se celý načechl....

Michal

Opravdu jste se načechl Mr. Valerij?

Valerij

Já bych to řekl takhle, co si vy myslíte o tom Leninovi v Rusku. Vždyť to musí být hrozná dělat revoluci v takové zimě...

Eduard

Tak ať to nedělají....

Milica

Anebo ať si vezmou takovou tu čepici, co má tady ty...

Valerij

A není to jedno?

Milica

....a Valerij se načechral, jako že ta Ella je přesně jeho typ. Víte od té doby, co máme termín svatby se mu strašně začaly líbit ženy.

Eduard

Já jsem minule jel Orient expresem...

Valerij

Orient expres! Bože můj, to je mašina, píst střídá píst a řekl bych že...nedáme si whisky...?

Milica

...strašně tam smrdí olej a Valerij....v tom vlaku smrdí olej...a Valerij byl celý vzrušený z té ženy a umíte si představit jak zvadl, když se ukázalo, že je to chlap. Normálně se zabouchl do chlapa. Mně by to nevadilo! Mně by to nevadilo, ale on je úplně hotový...

Michal

Naleju.

Valerij

Absinth.

Milica

Děkuji. Víte, když Valerij pije absinth, tak nejvíc chce, ale...

Valerij

A ten Orient expres jede tou krajinou a ta krajina jede proti němu a vy tam sedíte a sedíte, to je takový zážitek....

Milica

Jak říkám, je to básník. Já mám radši mnohem reálnější umění.

Eduard

Konkrétně.

Milica

Film. Jsem vlastně scénáristka, ale chci psát pro film. Zatím zkouším tvořit situace naživo. Většinou s Valerijem.

Michal

Na dnešek!

Eduard

A naši hvězdu!

Milica

Je to úžasný muž! Ale asi není úplně...že.

Valerij

...prosit!

Přípitek společnosti střídá pomalý příchod Viktorie na jeviště.

Viktorie

„ na dnešek...znáte Lenina...jsem scénáristka... a také na naši hvězdu...“ Lidi nakecají tolik zbytečností, když nemají, co říct. Kdybych tam stála, asi bych se přidala, ale byla jsem mimo. Valerije nelituju, ani se neznáme, ale musím se usmívat, když něco řekne..... Připíjeli si na mě, vlastně na toho Maďara, zatímco já jsem kráčela takovým velkým tunelem. Byli jste tam někdy? Já jsem tu poprvé...myslím v Limbu. Není to špatný. A kolik řečí se okolo toho nadělá.

Song: V Limbu

Scéna VII.. „Viktorie a Valerij“

Viktorie právě dozpívala a jako vždy u publika v klubu to byl úspěch. Jde do šatny. Tam si neřítomně sedne a kouká před sebe. Nemá sílu nic dělat. Přijde Eduard a donese růže.

Viktorie

Docela to šlo. Měla jsem úspěch, práci a peníze. No peníze....vlastně jsem jako chlap vydělal víc než jako žena za celou kariéru. No a ...nebudu přece na sebe žárlit. Chlapi se přece musí postarat o své ženy. A tak jsem se o sebe postaral. Abych byla spokojená....ježíši...vlastně se mi tenkrát chtělo umřít, jenom jsem nevěděla, jestli mám umřít jako chlap nebo jako žena.

Eduard
Můžu...

Viktorie
Pojďte...

Eduard
Zvláštní...

Viktorie
Co je zvláštní?

Eduard
Něčeho jsem si na tobě všimnul.

Viktorie
Všimnul...čeho jste si všimnul?

Eduard
Tebe. Můžu ti to říct?

Viktorie
No to nevím. Možná bych to měl říct já.

Eduard
Ne já...jak to dokážeš.

Viktorie
Stačí si zbabrat život a ono to už pak nějak vyplyne

Eduard
Nemluv tak... je to zázrak.

Viktorie
Je to hanba. V mých letech.

Eduard
Právě proto. Už třetí večer se dívám, jak vždycky když dozpíváš, zůstáváš pořád v postavě. Normálně cítím, jakoby v tobě byla ta žena z pódia, než se to zase vytratí. To je..velmi profesionální. Velmi profesionální.

Viktorie

No tak...já když něco dělám, tak se do toho tak vžiju...to by jste nevěřil, jak je to někdy silné.

Eduard

Velmi profesionální. Jsi důkladný. Dokonce i ruce máš takové jemné.

Viktorie

No ...pravda....je to práce, člověk se do toho vžije, vytvoří iluzi, ale potom výstup skončí a je to pryč.

Eduard

Co tím myslíš?

Viktorie

Jsem zase chlap. Chlap. Myslím úplně chlap.

Eduard

Chlap. To já vidím. Ty si myslíš, že já tě tu teď..

Viktorie

Ne já...

Eduard

Říkáš si, je to majitel klubu!

Viktorie

Ale kdepak!

Eduard

Ale říkáš! Má mě v hrsti, ho teď odmítnu, možná už zítra budu zase zpátky na ulici...

Viktorie

A budu?

Eduard

No to já ještě nevím.

Viktorie

Tam jsem už byl, tam se mi nelíbí..

Eduard

Ale taky můžu udělat kariéru...

Viktorie

Já nejsem nějaká vypočítavá ženská...

Eduard

Ty si prostě myslíš, že já tě chci dostat

Viktorie

Neee....

Eduard

Myslíš si to.

Viktorie

Tak jsme normální lidi....

Eduard

Myslíš si to!

Viktorie

Mně je to v podstatě jedno, na druhé straně.

Eduard

Myslíš.

Viktorie

Ano! Myslím si to! Myslím a myslím! A ne, že bych tomu nerozuměl, ale nechci. No a teď se jdu sbalit. Teda... co?

Eduard

Všichni si to vždycky myslí...ale já už to nedělám.

Viktorie

Ne...proč?

Eduard

Už se mi nechce.

Viktorie

Ale no tak...

Eduard

Když člověk poznává ty druhé, vždycky se dozví něco o sobě. Vy jste hrabě, mimořádně krásný člověk. Jste jako řeka, proměňujete se, a je ve vás hloubka. Stojím před vámi jako váš obdivovatel.

Viktorie

Děkuji.

Eduard

Možná kdyby jsme byli mladší..

Viktorie

To mám ale kliku, že tu nejsem o pár let dřív

Eduard

To si pište. Drahý hrabě, mám jedno obchodní jednání a můj partner je vaším velkým ctitelem. I když jde o pracovní večeři, buďte mým hostem.

Viktorie

Večeře je skvělý nápad. A ten partner...

Eduard

Čistě obchodní. Má před svatbou.

Viktorie

Aha...tak v tom případě jsem hned hotový.

Eduard

Objímám vás...umělecky.

Viktorie

Umělecky...

Odejde. Viktoria se sesune ze židle .Zjeví se Michal v kostýmu, ale s kašičkami a věcmi pro dítě.

Michal

Můžu.

Viktorie

Už nemůžu.

Michal

Co se stalo? On chtěl...dělal ti návrhy?

Viktorie

Ne... totiž ano...vlastně ne. Řekl mi, že jsem hluboká řeka.

Michal

To je...pěkné.

Viktorie

To ano. Jen aby si nechtěl i zaplavat. Musela bych ho něčím praštit. Proč já! Proč tohle všechno! Co je to za posranej svět!

Michal

Malá má asi zánět průdušek....neumím jí srazit teplotu a za chvíli jdu na jeviště.

Viktorie

Bože....jsem trapná....volal si doktora?

Michal

Ne . Bojím se, že když přijde, zavolá sociálku.

Viktorie

No...při pohledu na tebe...

Michal

Tatínek nebo maminka...

Viktorie

Když ty budeš maminka, můžu ti dělat tatínka. Zahrajem to, nikdo nic nepozná. Vždyť nám za to slušně platí....moc mě to mrzí...

Michal

To nemusí. Jsem zvyklý a bylo už i hůř. Teď mám výstup a potřebuju, abys někde sehnala lékárnu, tady je lístek. A udělal jsem jí zábal, potřebuje vyměnit. Zvládneš to?

Viktorie

Jsem ženská.

Michal

No právě...

Viktorie

Budu s ní a potom půjdu do lékárny.

Michal

A co Eduard?

Viktorie

Správně. Eduard půjde do lékárny. Tahá sem růže, může jít i do lékárny. Jdi už, prošvihneš to....a

Michal

Ano?

Viktorie

Jak se jmenuje?

Michal

Magdalena.

Viktorie

To je pěkný jméno...ty jsi tu jedinej opravdovej chlap...jdi už.

Viktorie si bere od Michala věci a odchází. Hudba nastoupí a Michal zpívá song.

Song: Funebre marš

Po písničce jde všechno do tmy a nastoupí ruch restaurace.

Viktorie

Jdeme pozdě

Eduard

Ale klesla jí teplota.

Viktorie

Nevěděl jsem, že si tak starostlivý...vlastně jsi se o ní postaral úplně sám, dokonce jsi jí uspal.

Eduard

Přece jí nenechám napospas maďarskému aristokratovi.

Viktorie

Myslela jsem, že...

Eduard

Že mě to nezajímá, protože to není můj problém? Máš pravdu, ať si každý pomůže, jak umí.

Viktorie

Tak teda proč.

Eduard

Když jsem tě tam viděl pobíhat, vypadals najednou jak bezradná ženská....

Viktorie

Já? To snad ne.

Eduard

Byl si vyděšený...a jak jsi jí držel.

Viktorie

...To víš chlapi...

Eduard

Proto jsem ti musel pomoci.

Viktorie

divákům

Byla jsem opravdu strašně nešikovná. ...hergot v týhle restauraci jsem už byla.

Eduard

A jsme tu.

Viktorie

Jdeme sem? Do téhle restaurace?

Eduard

Jmenuje se Zlatý beránek. Budeš překvapený.

Viktorie

Už jsem. Já totiž...musím ti asi něco říct...

Eduard

Už je vidím. Tady jsme!

U stolu Valerij a Milica.

Eduard

Máš trému?

Viktorie

Strašnou. Nejrádši bych odešel.

Eduard

O nic nejde. Jen společenská konverzace.

Viktorie

To se vám řekne.

Číšník

Čím mohu posloužit?

Eduard

My by jsme chtěli...chtěli by jsme... *Dívá se na Viktorii, která se chová divně. Co děláš, hrabě?*

Viktorie

Něco mi spadlo do oka....občas mi se mi to stane....asi prach....

Eduard

Hm, přisedneme si tam, k přátelům.

Číšník

Prosím, pánové.

Viktorie

Slyšel si, řekl pánové.

Eduard

Samozřejmě. Je to dobrá restaurace.

Viktorie

Pánové!

Eduard

Valeriji! Jdeme pozdě!

Valerij

Díky tomu mi Milica mohla odvyprávět příběh, který by ráda napsala pro film. Je vskutku pozoruhodný.

Eduard

Dovolte. Hrabě Šándor Kišš a jeho snoubenka Milica

Valerij

Milica. Používá to jako umělecké jméno.

Milica

Víte, myslím, že to má mnohem větší kouzlo. Celé jméno mi připadá zbytečně upocené, jako by jste tím museli vysvětlovat něco, co vůbec není podstatné. Jak já říkám - slova, slova, slova.

Viktorie

Zajímavé, že to říkal i Shakespeare.

Eduard

Kdo?

Milica

Taky nevím.

Eduard

To byl vtip...

Valerij

Objednáme si... prosím vás! No tak, haló!

Eduard

Zvláštní, zdá se, že neslyší.

Viktorie

Hej, Karl!

Číšník

Prosím!

Valerij

Vy ho znáte.

Viktorie

Ne, ale tihle lidi se vždycky jmenují Karl.

Číšník

Čím posloužím?!

Viktorie

Připadáte mi povědomý, já vám ne?

Číšník

Nevzpomínám si.

Viktorie

V tom případě výborně. Já si objednáám guláš a řízek .

Eduard

To je neobvyklá kombinace. Já si dám něco lehčího.

Valerij

My už jsme si objednali.

Viktorie

A víno. Ne. Šampaňské, ale to nejlepší, ne takové to, co donesete, když sem přijde kdejaký prachatý pitomec. Chci to nejlepší, jako když přijde princ.

Číšník

Co jste to říkal?

Eduard

Hrabě právě objednal šampaňské.

Číšník

Ano, jistě já...omluvte mě.

Viktorie

To by bylo.

Milica

Přesně jako v jednom mém námětu. Muž vejde do restaurace, zamiluje se do ženy, ale ona je bílá a on je černý a ještě k tomu žid a unese jí na Kypr.

Viktorie

To je Othello. Také Shakespeare.

Valerij

To je pravda.

Milica

Opravdu?

Eduard

Byl jsem na tom v divadle.

Milica

Zvláštní. Asi jsem to někde četla a muselo se mi to uložit.

Valerij

Nemusí tě to mrzet, miláčku. Shakespeare byl geniální.

Milica

No vidíš. Jsme dva...

Valerij

Hrabě, jsem vaším velkým fanouškem, spolu s Milicou a jsme šťastni, že jste přijal naše pozvání. Eduard se dost zdráhal. Chce vás mít jen pro sebe...

Eduard

To není pravda. Náš vztah je...

Valerij

Já vím, já vím...nemusíme zacházet do detailů...

Milica

Valerij je strašně pruderní. Ale přitom romantický a vášnivý. Kdyby jste ho viděli jak někdy ráno...

Valerij

Milico já jsem si jistý, že nemusíme prozrazovat detaily, které jsou určeny jen pro tebe. Navíc by v téhle společnosti mohly působit zvláštně...haha...nemám pravdu..

Eduard

Proč? Jsem si jistý, že v některých věcech by jsme se určitě shodli.

Valerij

Ale netoužím po tom.

Milica

Protože jsi pruderní a máš ty...komplexy. Znáte komplexy? Četla jsem, že je to dnes velmi moderní. Vymyslel to ten Rakušan.

Viktorie

Freud.

Milica

Nepamatuju si jména. Ale je to podobné, jako když hrdina jednoho mého příběhu, který nejdřív zabije, potom má hrozné výčitky, ale pořád vraždí dál a...co je...co se tak díváte....neto přece nemůže být zase Shakespeare. To není spravedlivé, vy jste se na mě domluvili.

Eduard

Jmenuje se to Macbeth.

Valerij

Možná jsi reinkarnace velkého klasika, miláčku.

Milica

A ty už se konečně prober!

Číšník

Tak s dovolením, vaše menu.

Milica

Můžete si ho strčit...

Číšník

Samozřejmě.

Valerij

Kam jdeš?!

Milica

Bavit se, což s tebou v poslední době nejde. Věděli jste, že od té doby, co si myslel, že tady hrabě je ta madam Ella, teda ženská, pije a vůbec mu nestojí. Tak a doufám, že i tohle je od toho Shakespeara.

Číšník

Budete platit, pánové.

Milica

Platit bude tamten pán. A nejen dnes. Pěkný večer, hrabě. Jste úžasný. *Odejde*

Eduard

To mě mrzí.

Valerij

To nemusí, i tak si mě vezme.

Viktorie

No já ...taky už budu muset jít.

Valerij

Milica je někdy velmi výbušná a dotklo se jí...víte velmi touží po tom, prosadit se jako scénáristka.

Eduard

A to je chvíle, kdy člověk jako já si rád dá šampaňské.

Valerij

Výborně. Mohu vám nalít, hrabě?

Viktorie

Álenalejte..lejte, eště lejte...

Valerij

Nejhorší na tom je, že měla pravdu. Víte, vy to asi vnímáte jinak, ale já jsem starosvětský člověk pevných zásad a jedna z nich je , že....

Eduard

Pokračujte.

Valerij

Na co. Jste velký umělec, hrabě a dobrý společník. Je mi líto, ale možná příště si budeme moct pohovořit víc. Teď vás nebudu rušit. Tam, kde jsou dva, třetí je navíc....

Viktorie

Ale vždyť přece nerušíte. Zůstali jsme tu jen chlapi, konečně si můžem volně pokecat. Kouříte?

Valerij

Já?

Viktorie

Doutníky. Já s tím nemůžu přestat..

Eduard

V tom případě, mohu rád posloužit.

Viktorie začne po prvním pokusu kašlat.

Valerij

Já ne, děkuji.

Viktorie

A nalejem si ještě. A můžeme si povídat o ženskejch. Mně se líbí takový ty s pořádným zadkem, co?

Eduard

Ja se nemusím vyjadřovat, že.

Viktorie

A neříkejte, že oči, nebo něco takového. Na romantiku nevěříme.

Valerij

Nevím.

Viktorie

Miloval jste někdy doopravdy, Valeriji.

Valerij

Myslím, že ano.

Viktorie

O takových věcech se nepřemýšlí. Proto se to vždycky podělá.

Valerij

Opravdu už půjdu . Dobrou noc.

Odejde.

Viktorie

Chtěl jsem jen, aby jsme pokecali jako chlapi. Takhle chlapi mluvěj...myslim

Eduard

Nejsem si úplně jistý, pokud já mohu posoudit.

Viktorie

Myslí si, že mi dva...proto odešel. Karl, nalejvejte! Viděl jste, jak jsme mu odporní, je to obyčejnej maloměšťák.

Eduard

Lekl se.

Viktorie

Koho?

Eduard

Sebe.

Viktorie

I tak je to maloměšťák. Klidně by jsme mohli spolu chodit Eduarde. Karl, nalejte a my nezaplatíme. Mám v týchle restauraci takovej zvyk.

Eduard

Prosím?

Viktorie

To by jste nepochopil.

Číšník

Účet už vyrovnal ten pán, co odešel před vámi, pane.

Viktorie

Bolí vás ještě to oko, Karl? Dobrou noc Eduarde...

Číšník

To byla ta baba...

Eduard

Má ženskou duši... a co vy?

Číšník

Prosím? Já? Dáte si ještě něco? Teda zavíráme...na zdraví.

Eduard

Směje se a odchází.

Scéna VIII. „Viktorie a vztahy“

Michal na pódiu před publikem zpívá písničku, je to verze jeho písně z úvodu. Viktorie se chystá v šatně. Je ještě v pánském a chystá se převlíct do ženského kostýmu z klubu. Najednou vejde Milica.

Milica

Pane Šándore, můžu s vámi mluvit.

Viktorie

Milico...

Milica

Chtěla jsem...

Viktorie

Nekřičte tak.

Milica

Bolí vás hlava.

Viktorie

Hlava? Ne. Hlavu jsem si spláchla ráno do záchodu. Myslím, že teď tam mám něco jako velký hřib. Možná je to spíš opice.

Milica

Opice a hřib?

Viktorie

Nemohla by jste mluvit trochu tiššeji, jinak se ta opice probudí.

Milica

Musím s vámi mluvit.

Viktorie

Za chvíli jdu zpívat.

Milica

Mně stačí chvíle. *Zvlhnou jí oči.*

Viktorie

Co je? Vy pláčete...?

Milica

Hrabě Šándor Kišš, víš jak mě přitahuje to jméno.

Viktorie

Proč se svlíkáte?

Milica

Jsem tak frustrovaná. Valerij mě odmítá. V tobě je oheň. Pojď, musíš mě zapálit, jinak si něco udělám. Chci zase cítit, že jsem žena.

Viktorie

To je právě problém.

Milica

Odmítáš mě? Nevěřím. To ještě žádný chlap neudělal.

Viktorie

A nejspíš ani neudělá. Milico, ja vás chápu, dokonce jak tak na vás koukám, vidím svůj život a co jsem dělal špatně...kde já už jsem mohla bejt..

Milica

Nerozumím a nevadí. Chci se pomstít Valerijovi. Pojd'.

Viktorie

Opravdu to nejde.

Milica

Ty jsi teplý? Jsi teplý.

Viktorie

To je ono...jsem. Jsem teplý.

Milica

Ale mně to nevadí. Konečně výzva. Pojd' a já ti dokážu, že to byl tvůj největší životní omyl.

Viktorie

To už vím i tak. Já...opravdu nemůžu. Milico, neplačte...vždyť vy jste nádherná žena. Mladá, atraktivní..

Milica

Všechno je pryč.

Viktorie

Jak pryč?

Milica

Je mi dvacetčtyři let, co s tím chcete dělat? Mně už život končí. Vždyž já vůbec neumím psát, ale už jsem to u nás na vesnici nemohla vydržet. Tak jsem přišla sem, ale já tady tomu vůbec nerozumím. Jak to tady žijete? Vždyť to vůbec nedává smysl. Mně tu nechce ani buzerant.

Viktorie

Mě bohužel jo....Milico, hergot, vždyť Valerij vás určitě miluje. Chlapi před svatbou bývají někdy nervózní. Je to pro ně velký krok, mají pocit, že potom jejich život skončí, nebo co.

Milica

Taky jste to takhle prožíval? Promiňte, vás se to vlastně netýká.

Viktorie

Muži to cítí jako tlak a může se stát...že právě ten tlak jim v tom období brání, jak bych to řekl...no vždyť víte. Ale to neznamena, že vás nemiluje, právě naopak. Tohle je skutečný důkaz lásky.

Milica

Důkaz lásky? A neříkáte to jenom proto, že jsem tak blbá? Víte já jsem trošku blbá. Blbá jak Shakespeare.

Viktorie

Vy jste mimořádně oduševnělá a máte v kouzlo.

Milica

Kouzlo? Takové čáry máry...

Viktorie

Věřte mi.

Milica

Děkuji...Úplně jsem si rozmazala oči. To je taková škoda, že jste homosexuál, já umím nádherně líbat. Nechcete to zkusit, Šándorku?

Viktorie

Ne, já vám věřím.

Milica

Škoda, tak aspoň jeden.

Dá mu strašný polibek. Do toho vejde Valerij. Ale hned zase vycouvá. Milica ho nevidí. Viktorie ano.

Milica

Sbohem a děkuji. *Odejde.*

Viktorie

Do prdele.

Valerij

Můžu?

Viktorie

Musíte mi věřit, bylo to úplně jinak.

Valerij

Co myslíte?

Viktorie

Ten polibek...

Valerij

Aha, to mě ani tak netrápí.

Viktorie

Vypadáte jako smrt.

Valerij

Šándore, pojdte prosím se mnou. Pokud vás to nebude příliš obtěžovat.

Michal

Dámy a pánové. Život je někdy velmi zvláštní. Ale na jeho konci vždy a všude stojí smrt. Za malou chvíli vám madam Ella, anebo také náš drahý hrabě Šándor Kišš zazpívá morytát – neboli píseň o smrti.

Hudba začne, ale je to jen podklad. V podstatě scénika. Prostředí márnice. Stolek zakrytý bílou plachtou. Stojí tu Viktorie a Valerij.

Viktorie

To je márnice.

Valerij

Ano.

Viktorie

Takže jsme spolu v márnici.

Valerij

Ano.

Viktória

Aspoň vím, na čem jsem.

Valerij

Veľmi si cením, že jste se mnou šel. Víte byla to moje oblíbená babička.

Viktorie

A co se stalo?

Valerij

Vlastně nic dramatického, řekl bych, že jí už nebavil život. Prakticky mě vychovala. Říkala: hlavně musíš mít spoustu žen. Ale mě s tím neobtěžuj. Přiveď mi jenom jednu.

Viktorie

Musí vám být líto, že nebude na vaší svatbě.

Valerij

Ona na takové věci nebyla, podobně jako já. Říkávala, člověk buď miluje, a nebo ne. Ty nesmysly okolo toho, dělají jen hlupáci, co si kazí život.

Viktorie

Byla vdaná?

Valerij

Třikrát. Vůbec nevím, proč vám to povídám.

Viktorie

Jsme přátelé a můžete mi to říkat bez obav, že bych si cokoliv myslel...

Valerij

...asi. Ona vlastně s tou svatbou nesouhlasila, myslím, že umřela na truc.

Viktorie

To nejde.

Valerij

Ale jde. Smrt nemá smysl pro toho, kdo umře. Je to vzkaz pro druhé.

Viktorie

Vy myslíte, že potom není už nic.

Valerij

Já miluju život, Šándore. Když ho cítím a pevně držím v ruce. Všechno, co mám skutečně rád je pomíjivé. Srdce, večery po bouřce, alkohol, ženy...nic z toho

nevydrží. Tak proč bych měl věřit, že svět je něco víc než hnusná díra, na které mi vůbec nezáleží a jenom smrt má smysl?

Viktorie

Tak takhle si povídají chlapi?

Valerij

Jsme smutní lidé v smutné době.

Viktorie

Vy se nechystáte vzít si Milicu.

Valerij

Zrušil jsem svatbu.

Viktorie

Není to škoda?

Valerij

Není .

Viktorie

Co bude dělat?

Valerij

Začne žít líp.

Viktorie

A vy?

Valerij

Stejně.

Viktorie

Tak jakou ženu by jste vlastně chtěl...teda jestli se mohu zeptat?

Valerij

Já? Upřímně?

Viktorie

Mezi náma chlapama.

Valerij

Svoji babičku.

Viktorie

To je morbidní.

Valerij

Ona měla skvělý černý humor. A i teď když je mrtvá, je to nejlepší ženská mého života.

Viktorie

Je mi to moc líto... Můžu vás obejmout...myslím jako projev soustrasti...

Valerij

Ano.

Stane se.

Valerij

A můžu teď obejmout já vás?

Stane se.

Viktorie

To byl taky projev soustrasti?

Valerij

Umřela vám babička?

Viktorie

...ne...

Valerij

To jsem si myslel.

Viktorie

Proč jste vlastně zrušili tu svatbu?

Valerij

Mám pocit, že....když jsem vás poznal, uvědomil jsem si...je to zvláštní, celé roky bylo všechno jasné...a najednou....jsem už starý chlap a člověku je zvláštně, když zjistí, že se celý život možná mýlil...rozumíte mi?

Viktorie

Babička...

Valerij

Ano. Promiňte.

Viktorie

Koho jste jí to měl vlastně přivést.

Valerij

Tu, co budu opravdu milovat. Myslím, že teď už je to jedno. Ona je mrtvá a já v hajzlu. Nashledanou, Šándore a promiňte.

Odejde.

Viktorie

Tak jsem tu stála. V márnici nad tělem té mrtvé moudré ženy, kam mě přivedl Valerij jako tu, kterou skutečně miloval, akorát jsem teda byl chlap, co mu způsobilo v životě značný zmatek. Vlastně to bylo strašně romantické... Mohla jsem mu to říct... a přijít o práci... Myslím, že babička se musela v nebi smát tak, že jí poslali rovnou do pekla. Nejradši bych to poslala k čertu všehcno...co vubec o tom chlapovi vím... že je kvůli mně ochotný být i gay... to je přece totální dukaz lásky... Dala bych si kafe, ale teď se spíš hodí písnička.

Song: Šípková ruže

Scéna IX. „Viktorie a Nový rok“

Na závěr písničky vejde Michal. Drží světlice a začne počítat.

Michal

Deset...devět...osm...sedm...pět...čtyři...tři... jedna. Wauuuuuuu! Ať žije Nový rok.

Hraje Valčík na rozloučenou. Jsou tu všichni a konfety a víno a veselí. Je tu Milica s nějakým mužem a Eduard a Michal a Viktorie. Zpívají a radují se, ale je to vlastně taková novoroční křeč.

Michal

Všechno nejlepší, hrabě!

Viktorie

Aspoň my si nebudeme lhát. Včera jsem byla za Magdalenkou. Dala mi dárek.

Michal

Pořád říká, že je jí dobře...nic jí nechybí.....

Viktorie

Je to jen náhradní rodina...

Michal

Mohl jsem být s ní...stačilo jen, abych měl jinou práci...

Viktorie

Právníci jsou idioti a stát je cirkus.

Michal

Stačilo najít si jinou práci...v továrně, nebo v restauraci...anebo v dílně...

Viktorie

Víš, že práce není nikde...

Michal

Tak to není. Nedokázal jsem to. Potřebuju to. Hrát. Stát na scéně! Je to můj život, stejně jako ona....proč nemůžu mít oboje...

Viktorie

To povídej starý ženský, co je už půl roku chlap...

Michal

Viděli jste se, od té doby?

Viktorie

Ne.

Michal

Tak hrajeme.

Michal vběhne do víru a rozpoutá zábavu. K Viktorii přistoupí Eduard s kyticí.

Viktorie

Už jsem myslel, že dnes růže nebudou.

Eduard

Nový rok, nové růže.

Viktorie

Tyhle jsou bílé a ne červené. Má to nějaký význam?

Eduard

Jistý význam by tu byl...

Valerij

Promiňte, můžu.

Eduard

Valeriji...nebyl jste tu...

Valerij

Můžu mluvit se Šándorem?

Eduard

Samozřejmě. Zmeškal jste jeho číslo.

Valerij

Vím, zdržel jsem se.

Viktorie

Co sa vám stalo, Valeriji? Můžu vám nějak pomoci.

Valerij

Můžete. Víte, já jsem teplý.

Viktorie

Jak to?

Valerij

Protože mě přitahujete. Dokonce velmi.

Viktorie

Opravdu?!

Valerij

Chápu, jste zadaný a já nemám právo...ale přece...musel jsem vám to říct. Sbohem.

Viktorie

Jdete se zastřelit?

Valerij

Ne. Jdu se opít.

Viktorie

Aha, a co já?

Valerij

Nemilujete mě

Viktorie

Proč si to myslíte?

Valerij

Ani jste nevěděl, že jsem teplý. Ani já jsem to nevěděl, ha. Sbohem.

Viktorie

Ale...hergot...rozpláče se.

Eduard

Já...

Viktorie

Viktorie ho obejmě. Co se smějete?

Eduard

Nesměju. Jen se bavím.

Viktorie

Na můj účet? Že jsem plakal, že jo?

Eduard

Že jsi **plakala**...tady jsou ty růže. Bylo to krásné jako slunečnicové pole.

Song: Jen krok (krátká verze)

Viktorie

Michale, co znamenají bílé růže?

Michal

Vyznání. Když ti někdo dává srdce.

Viktorie

Ja už nemůžu... nemůžu...

Michal

Musíš, za chvíli zpíváme. Chceš kávu?

Viktorie

Nechutná mi.

Michal

Jsi na kávě závislá. Tak si nějakou sežeň a za chvíli jsem tady pro tebe.

Viktorie

Všechno je to špatně.. No a? Neříkala jsem vám to na začátku. No jo, zase jsem hrála kdeco a teď se v tom nikdo nevyzná. Ale jedna věc je na tom dobrá. Všimli jste si, nepřišel strýček z Brazílie. Je to jenom na mě a já... mně se strašně chce to všechno vyřešit. Takže teď půjdu na jeviště a zazpívám píseň jako Viktorie a jestli se Valerij ještě úplně neožral vodkou na baru, postaví se a půjde mě obejmout, protože pochopí, že jsem žena a on je pořád heterosexuál. A Eduard, který by si mě vzal a miloval, kdybych byl chlap, a teď má zlomené srdce, nám bude tleskat. A půjdeme na Miliciinu filmovou premieru, bude to nejspíš nějaký Shakespeare, ale i to byl dobrý autor z vesnice. A potom ve zdraví a štěstí přežijeme zbytek století. Ale taky se může stát, že než dozpívám. Tak mě Eduard vyhodí, Valerij úplně na mol se spustí s nějakým námořníkem a Milica se u nich na vesnici nešťastně vdá za šeredného poštmistra, bude mít čtyři děti a pak přijde válka. ...Takže bych na to podium vůbec neměla lézt. Jenomže...Člověk nikdy neví co se stane. Život je strašně velký jeviště...

Michal

Dámy a pánové a teď poprvé v tomto Novém roce – bývalá madam Ella, alias Šándor Kišš, anebo také, což víme jenom my - slečna Viktorie.

Song: Svět šílí

potom jde všechno do tmy.

Konec